

Սամսին լրագիրն	5	անգամ	կը նրանու-
բակուի լրաբացը.	4	Օրաքերր	և 1 Ետրա- քերր :
Տարեկան գին. Կ. Պօլսոյ նամար 180 դլ.			
Գաւառաց	10	Մհե.	
Վեցամետայ գին Կ. Պօլսոյ	90	Դր.	
Գաւառաց	5	Մհե.	
Խորաքանչիր բաւոց գին			
Տարաքարերը	60	դր.	
Օրաքերր	20		

ՔԱՐԱՔՈՎԻ ԱԶԳՈՅԻՆ ԲՈՒԺԵՐՄԱՆ ԵԿԱՏԵՐԻՆՈՎ

ՔԱՂԱՔԱԿԱՆ

ԿԱՍՏԱՆԴՐՈՎԻՒ 17 ՓԵՏՐՎԱՐ
Ենդղիոյ պետութեան պաշտօնէից
գլուխ լրտ Տէրպիի քանի մը ժա-
մանակէն ՚ի վեր երկարաձգեալ հիւան-
դութիւնը վերջապէս հրաժարական
տալու սահպեց զինքը, եւ թագուհին
ալ ընդունեց, Լորտ Տէրպիի ծե-
րութիւնը թերեւս կառավարութեան
վրոյ ալ ազգեցութիւն ընելով տկա-
րութիւն մը կը հաղորդէր, որ Մե-
ծին-Տրիաստանիոյ այս վրդովեալ ժա-
մանակին եւ Եւրոպիոյ քաղաքակա-
նութեան խառնաշխոթ վեճակին ոչ
եւս կը համապատասխանէր: Կորին
վսեմութիւնը տկարութեան պատճա-
ռաւ չէր կրնար անձամբ պաշտօնէից
խորհրդին ներկայ գտնուել. ուստի
թերեւս հարկ համարուեցաւ կառա-
վարութեան գլուխութիւնարդ մէ-
կը դնել: Ըրդէն ՚ի վաղուց կը զրուց-
աւէր որ լրտ Տէրպի հրաժարական
պիտի տայ, բայց աեղն ուրիշ մէկն ընտ-
րել գժաւարին էր, քանզի լրտ Տէր-
պիէն զատ Թորի կուսակցութեան
գլուխ ըլլալիք մարդ չենալով, կրնար
ըլլալ որ մնացեալ պաշտօնեայներն
ստորագասեալ պաշտօն վարելու ան-
յօժար գտնուեին: Եւրեւի որ պարա-
գայից ստիպողականութենէն Պ. Տիւ-
րայէլիի մնացեր է կառավարութեան
նախագահութիւնը. բայց Պ. Տիւ-
րայէլի խորհրդարանին վրայ պիտի կը-
նայ բաւական ազգեցութիւն ունե-
նալ՝ որպէս զի Թորի պաշտօնէու-
թիւնն ալ սեւէ. խորհրդարանին ներ-
կայ վիճաբանութեանց արդիւնքն այս
կէտը պիտի պարզէ, եւ Պ. Ալէտո-
թընի նախագահութեամբ Ուկ պաշ-
տօնէութիւն մը պիտի կազմուի՞ թէ
ոչ ցոյց պիտի տայ:

Բայց սասպիր խօսելով՝ Վնդղիոյ
դործոց ներկայ վիճակն ալ պաշտօնէ.
ութեան հետամուտ ըլլալու մեծ
փափաք մը չտար : Հապէշաստանի
դործը միտքելու խստիւ կ'զբազեցընէր,
լրագրաց թղթակիցներն իրերը վար.
դագոյն երանգներով չէին նկարագ.
ըեր, եւ թէպէտ դործը կարծուածին
չափ դժուարին չէր, բայց մեծ ար.
գելքներ յաղթելու , խոչնդոս.
ներ սապալելու եւ մարդոց հետ
պառերազմելէ առաջ տարերաց հետ
ալ մարտնչելու էր, Յայմզլ լրագիրն
ալ ասոնք ՚ի համար առնլով կըսէր .
« Ձեւերեւս կրնանք առաջ երթալ եւ
» կրնանք մեր թշնամին մինչեւ Վակ.
» տալս Տէպրա-Յապոր եւ Անտար
» վարել. կրնանք երկրին իշխաններուն
» հնադանդութիւնն ընդունիլ եւ ա
» նոնց հպատակները դաշնակիցներու
» փոխել. բայց եթէ թագաւորը բա
» ւական մարդիկ ունենայ Եւրոպացի
» բանտարկեալները կապեալ պահելու
» համար, պատերազմին բուն նպատա
» կին համնիլ անկարելի է : » Եփրի.
կէի խորերուն մէջ անմատչելի տեղեր
շատ կան, որ թէսդոր կրնայ իր գե-

ըիներն առնելով խցս տալ, թէպէտ
եւ բազմաթիւ զօրք ալ չունենայ, եւ
խիստ հաւանական է որ ինք ալ առող
վրայ համոզուած է: Անդզիական բա-
նակին գլուխը՝ Ալլ Ուշպըրթ՝ Աւ-
բիրը՝ գեռ նոր առաջ խաղալ մկանած
էր: Ինչպէ՞ս կըլլայ ուրեմն որ մէկէն
՚ի մէկ քահողորդի հետ տեսնուեր եւ
գործին խաղաղութեամբ վերջանալուն
վրայ անդզիական կառավարութեան
ալ լուր տուեր է, զոր հեռագիրն անց-
եալ օր կը ծանուցանէր: Այս խոր-
հըրդածութեանց պատճառաւ կա-
տարեալ վստահութիւն չկրնար ընծայ
ուիլ հեռագրական յաջող լուրին, եւ
ապահովանի գործն ալ չկրնար դեռ
շուտ մը վերջանալ:

Գիշնիսներն ալ տակաւին իրենց
աւերիչ գործը կը շարունակեն : Իր
լանսայի Քորք քաղաքին մէջ խում
բեր ելան , զորս ոստիկանութեան զի-
նուղներն հարկադրեցան սուրերով մւ-
սուիններով վանել , եւ եօթն հոգի
վիրաւորեցան , չեծեալ եւ հետե-
ւակ զօրաց բազմութիւնն Երևանտաց
ւոց ահ աղղելով , ժողովուրդը քաշ
ուիլ սկսաւ , եւ թէպէտ վորոցէն անց
նող պատռաւոր անձանց թշնամնք
ընող չգտնուեցաւ , բայց սատիկանու-
թեան կամաւոր զինուորներն հրա-
ցանները բրի տեղ գործածելով՝
կասկածելի երեւցած մորդիկը դա-
նակոծեցին : Դիշերն ալ , ցնցոտի
ներ հադած աղայոց եւ աղջկանց
խումբ մը , որք ցերեկին ՚ի բաւն զինու-
որները քարի բանելով ահօնց բաւա-
կան շփոթ տուեր էին , սկսան փողոց-
նելուն մէջ , «Ավեցցէ՛ Երևանտական հա-
սարակութեաւթիւնո գոչել : Օ հնու-
որները գարձեալ ասոնք ցրուելու հա-
մար յարձակեցան եւ ամբոխին մէջնու-
քանի մը մարդիկ ծանր կերպիւ վի-
րաւորեցան : Երջապէտ Երևանտայէն
տանուած լուրերն ամեն օր այսպիսի
դէպքերու պատմութեամբ լի են :
Քանի որ անդզիսկան կառավարու-
թիւնը քաղաքական յանցանաց հա-
մար երեք հոգի կախել աւալու սիսալը
դուծեց , Գիշնիեանութիւնը նոր ոյժ
մառաւ , ուրեկէ կը տեմնուի որ դթու-
թիւնը քաղաքականութեան : մէջ ալ

անօդուտ չէ :
Քանի մը ԳԵՂԵԿԱՆ ապատամ
բագետը, որք Խրանտա ծնած ըլ-
լալով Ամերիկա գաղթած եւ ՄԵ-
ացեալ —՝ Աահանդաց քաղաքացի ե-
ղած էին, Խրանտա յեղափոխու-
թիւն հանելու համար իրենց հայրենիքը
դառնալով ձերբակալ ըլլալէ ետեւ,
Ամերիկայի սրաշտպանութիւնը հայ-
ցած էին : Աիս կողմանէ շատ մը
Գերմանացիներ ալ, որք նմանապէս
Ամերիկա գաղթած եւ այն տեղի քա-
ղաքացիութիւնն ընդունած էին,
Գերմանիա գարձած ըլլալով, իրեւ
Գերմանացի զինուօրութեան են-
թարկեցան եւ Ամերիկայի պաշտ-
պանութիւննը ինդրեցին : Այս նիւ-
թիս վրայ քաղաքակիրթ աղջաց մէջ

Երկու տեսակ օրէնք կայ . Ընդղիաւ ցիք եւ Գևրմանացիք իրենց տէրու թեան հպատակութենէն չեն կընար ելնել մինչեւ ցմահ՝ թէպէտ ուրիշ երկիրնել ալ գաղթեն եւ ուրիշ հըպատակութիւն ընդունին, բայց Գաղղիոյ օրէնքն անհատից աղաւա կամքին կը թողու գրեթէ իր հպատակութիւնը, քանզի եթէ Գաղղիացի մ'օտար երկիր գաղթելով այն աեղի ազդութիւնն ընդունի, իր նախնական աղդութիւնը կը կորուսանէ : Այս խընդիրը, որ մէկ կողմէն Ընդղիոյ եւ Ռուսաց, եւ միւս կողմէն մերիկայի մէջ վէճի առիթ եղած էր, իր լուծումն առաւ աշխիլ աշխիլը ընի ծերակայտին մէկ վճռուիր, որ Ամերիկեան քաղաքացիութիւն ընդունող օտարացինելին՝ իրենց հայրենիքը վերադարձած ժամանակ, իրենց նախնի աղդութեանը դարձած կը հրատարակէ :

Ղոնսթըն նախատղուհին այս անդամ
կերեւի որ իրօք ամբաստանութեան
ենթակայ պիտի ըլլայ : Ըստանի է որ
Ամերիկայի Ամառագութիւնը պաշ-
տօնեացներն հրաժարեցնելու իրա-
ւունքը ՕՆերակոյտին տուած է, Կա-
խադահը պատերազմի պաշտօնեայ
Պ. Աթէնքըն հրաժարեցնելու տեղը
Արանթ զօրապետն անուանեց, բայց
ՕՆերակոյտը նորէն Աթէնքըն իր
պաշտօնին մէջ վերահաստատեց : Կա-
խադահը գարճեալ զայն հրաժարե-
ցոց, Վոկէ իրաւասութեան խնդիր
մը ժագեցաւ, որ արդէն Կախադա-
հին եւ Ազգային ժողովոց մէջ տի-
րած գժտութեան վրայ աւելինալով՝
Պ. Շօնուրնի ամբաստանութեան են-
թարկուելուն պատճառ եղաւ : Այս
նշանաւոր գատաը՝ որ ՕՆերակոյտին
առջեւ պիտի տեսնուի, անշուշտ մեծ
կարեւորութիւնն պիտի առնու, եւ հե-
տաքրքրական գրուադ մը պիտի յօրինէ
զատ ազգայ սահմանադրական պատ-
մութեան մէջ :

Պ. Տը Փիսմարքի ժամանակ մը
գործէ քաշուելուն լուրը բաւական
մեկնութեանց նիւթ կըլլայ : Ա իէն
նայի մէջ կը կարծուի թէ Հրուսիոյ
թագաւորին ու արքունիքը՝ որք Ոտո-
սիոյ յարեալ են, հաճութեամբ չեն
տեսներ եղեր Պ. Տը Փիսմարքի Դաշ-
զիոյ նկատմամբ բունած բարեկամա-
կան ընթացքը, որով արեւմուեան տէ-
րութեանց կը յարի՝ Ոտոսիոյ Ըրե-
ւելից մէջ ենթագրեալ միտմանց դէմ:
Ըսկէ թագաւորին եւ պաշտօնէին մէջ
ցրառութիւն մը ծագելով, կըտեր թէ
այս վերջինը ժամանակ մը հանդիսա-
առնելու հրաման խնդրեր է, բայց
պէտքին առնուած լուրերը մինչեւ
ցարդ չառուդեցին թէ արդեօք Պ.
Փիսմարք երօք պաշտօնէ քաշուեր է:
Կըտեր նաեւ թէ 600 ի չափ հանու-
վերցիներ գաղղիական բանակին մէջ
զինուորելուն եւ Լուքսանպուրկի եր-
կաթուզին ալ դազզիական ընկերու-
թենէ մը գնուելուն պատճառաւ Բրու-

Դուքս գացած լրագրաց համբու ծովի-
քը Խմբագրութեան վրայ է:
Ծանուցմանց տողը մեկ անգամի համար
Յղերկու անգամի համար 2 դլ.
Լրագրոյս վերաբերեալ համակի կամ որ
եւ իցեւ զբարիւն Խմբագիր-Տօրե-
նին պիտի ուղղուի . եւ նոնչու ծակի
քըն ալ զրկողին վրայ է:

իմա դիտողութիւններ ներկայոցու-
յեր է 'ի Փարիզ։ Իայց Պաղպաս
հանովէրջիններուն դունքը լուծեց եւ
չճի տեղ չնեաց։ Իսկ լուքսան-
գուրկի երկաթուղայն դնուկին եւ ա-
ռոր վրայ եղած դրոյշները լրադրաց
ափաղանցութիւն ըլլալու են։

Հումայ մէջ՝ Կաբոլիի գահա-
կարպս թաղաւորը՝ խել մը կուսակից-
սեր ժողվելով՝ կերեւի որ Խտալիս
վերջին վրդովմունքէն օդուտ քաղել
կուզէ : Կարոլիի եւ Աիկիլոյ մէջ ալ
Պուրագոնեանք դլուխ մլրցնելու փոք-
ձեր ընելով, կառավարութիւնն հրա-
մայեց որ Արքիծնական առողջութեան հա-
շումո երթայ : Բայց Կարլավալտիի
որած վերջին ձախող վորձէն ՚ի վեր
հատալացիք բաւական խոհեմութիւն
ստացած կերեւին . խորհրդարանն ա-
ռաջուան պէս կառավարութեան ա-
ռաջարկութեանց երես չդարձներ :
Լա Ուար մօրա զօրապեան ալ տեսա-
ռակ մը հրատարակեց, ուր իր ազգա-
բնները չափաւորութեան կը յորդո-
րէ, եւ խրատ կուտայ անոնց որ գոր-
ծերը չդահավիժեն, այլ մանաւանդ
վերանորոգութեան եւ ելումտից բա-
րեկարգութեան միա գնեն : Եյս
աետքակին կարծիքը Թախյերսիի ար-
քունեաց ալ հաւանութիւնն ստացած-
է : Աերեւի որ Խտալիս այս զդու-
աւոր ընթացէց վրայ՝ Դաշղիա ալ
Ուիքժոր Նամանուէլի կառավարու-
թեան իր բարեկամական զգացումը
ները նորոգելով՝ պապականէ: արքուն-
եաց ազգարարութիւններ զրկերէ,
որպէս զի Պուրագոնեանց մեքենայու-
թիւններուն նպասելէ հեռի կենալ:

Ա աստիկանի պատգամակառուը քա-
լաքակրթութեան դէմ նոր շանիթ
Ռալ արձակեց, Օռէանի եպիսկո-
պոսին ուղղեալ նաևակի մը ձեւով,
զօր կարդինալաց սուրբ ժողովը Պա-
ղին տկարութենէն ձեռքբերած կերե-
լի, Վսիկա հասկրնալու համար՝ պէտք
է յիշել որ Վազգես հասարակաց կըր-
թութեան պաշտօնեայն կոյսեր ծրա-
գիր մը ներկայացուցած էր աղջկանց
բարձրագոյն՝ գաստիարակութեան
վիրաց, սրով գեղեցիկ սեռին՝ բաց ՚ի
ուրիշ աշխարհիկ ուսմունքէ՝ փիլիսո-
փայութիւն ալ պիտի ուսուցուի :
Այսոն ալ այս ծրագրին հաւանելով
գործադրել տալ միտաւ : Բայց Օք-
չանի եպիսկոպոսը Պ.Տերիւէի դէմ
բուռն նամակ մը հրատարակեց : ուր
իր մոլուանդ ճարտարիասութեամբ
անոր ծրագիրը կը դասապարտէր :
Վհա այս նամակին համար է որ Պա-
պըն Օքչանի եպիսկոպոսին շնորհա-
ւորութիւններ կուղղէ եր կոնդակով,
որոյ խօսքերուն նայելով՝ կանանց
բարձրագոյն դաստիարակութիւնը
զիրենք իրենց բնական համեստու-
թենէն կը զրկէ, ընտանեկան պարա-
գը կը մոռցնէ, սին դիսութեան մը
մասպարծութեամբ կը լցնէ, եւսցնէ,
եւայն : Իրաւունքունի հոռմէական
կերը կանանց բարձրագոյն դաստիա-

